

PB Posten

Mai 2018

REDAKSJONSKOMITÈ:

- Øyvind Schnell
- Olav Mariendal
- Arne Kristoffersen (Web. Ansv.)
- Håkon Rønnevig (ansv. red.)

Odd Fellow Ordenen
Gjøvik

Viktig innhold :

- * DSS har ordet
- * Bror OM har ordet
- * 50-års jubileum for to brødre
- * Onsdagsgjengen på ordenshuset
- * Intervju med to brødre
- * Sirius Øst i tjeneste ved SI
- * Om kjedeledet : Kjærlighet
- * Mitt liv som ordensmann
- * Reiseblogg fra USA

Stoffbank

Vi oppfordrer brødrene til å komme med aktuelt stoff til PB Posten.
Henv. til redaksjonskomiteen
v/Håkon Rønnevig, haakonroennevig@gmail.com

Redaktørens hjørne

Kjære lesar

Årsmøte i Odd Fellow Gården SA har på tradisjonelt vis godkjent regnskap 2017 og sørget for valg av nye medlemmer til styret fra de fire eierlogene Sarah, Arnica, Voluntas og Petrus Beyer.

Selve bygningen ble i sin tid planlagt på en bemerkelsesverdig god måte til logeformål - en

logesal til møtevirksomhet i flukt med salongene og spisesal ved siden av kjøkkenet, garderober, toiletter og et romslig møterom i underetasjen – og bygningens ramme rundt parkeringsplassen - sentralt i Gjøvik.

Under bygningens tak har engasjementet vært stort i årenes løp. Regnskapet fra årsmøtet viser at frivillighetens terskler møter mange små og store utfordringer når store verdier skal forvaltes i lys av ideelle formål. Heldigvis står det ressurssterke krefter og stor oppofring bak frivilligheten som sørger for både forsvarlig drift og vedlikehold til beste for eierne og brukerne.

Mye faller på skuldrene til styreleder når driftsaktører ikke oppfyller krav eierne har til virksomheten. De fortjener honnør de mange som deltar i arbeidet med Odd Fellow Gården SA. Uten dem ville logens arbeid og målsetninger ha vært betydelig vanskeligere å nå for våre medlemmer. Takk til dem. Loge nr. 99 Petrus Beyer er i stadig sterkere grad den «flokken» de fleste av oss definerer oss mot gjennom året. Den gir oss personlig utvikling, felleskap, vennskap og utfordringer – det hele i en positiv ånd. Vi finner ikke mange andre sosiale arenaer rundt oss der de enkle men også viktige verdibegrepene rommer så mye som i vår egen loge.

Gradstokken stiger etter en lang vinter og er tegnet på at naturen gjør sine forandringer. Vi ser det rundt oss i media, innen det offentlige som i næringsliv, i nærmeste omgangskrets og familie - alt er under mer eller mindre endring. Selv legger vi år til alder og holder oss stort sett til det som har vært. Møtet med morgendagen er et møte med forventninger til at ingenting endrer seg. Motsetningen mellom forandring og vårt behov for stabilitet og trygge forhold resulterer i våre bekymringer for morgendagen. Kanskje på tide å endre vårt tankemønster? Noen mener vi bør drukne våre bekymringer i stedet for å gi dem svømmeundervisning. Står vi ikke selv fritt ved våre valg av tanker og beslutninger?

Vi har en stund nærmet oss avslutning av terminprogrammet våren 2018. Logeterminen går snart inn i sommerdvale – tanken ligger der om at dvalen ikke hindrer en hyggelig prat med en eller flere av våre brødre i sommermånedene.

Skal vi like gjerne utfordre en og annen dørterskel eller ta noen ekstra tellerskritt i sommer ? Som avdøde professor i sosialmedisin Per Fugelli uttrykte: « ta vare på flokken din» og vi føyer gjerne til : «også når logen tar sommerferie».

RIKTIG GOD SOMMER

Håkon Rønnevig, redaktør

Tiden går fort og når forsommeren tar over for vårens omveltninger og vi kjenner oss i pakt med «nykveikte blomsterkvaster» og jordas bevegelser fra kveld til natt – da har årstidene skiftet ham og vi oppdager at «den er så svinnende kort den stund vi mennesker er sammen» :

JUNIKVELD

*Vi sitter i slørblå junikveld
og svaler oss ute på trammen.
Og alt vi ser har dobbelt liv
Fordi vi sanser det sammen.*

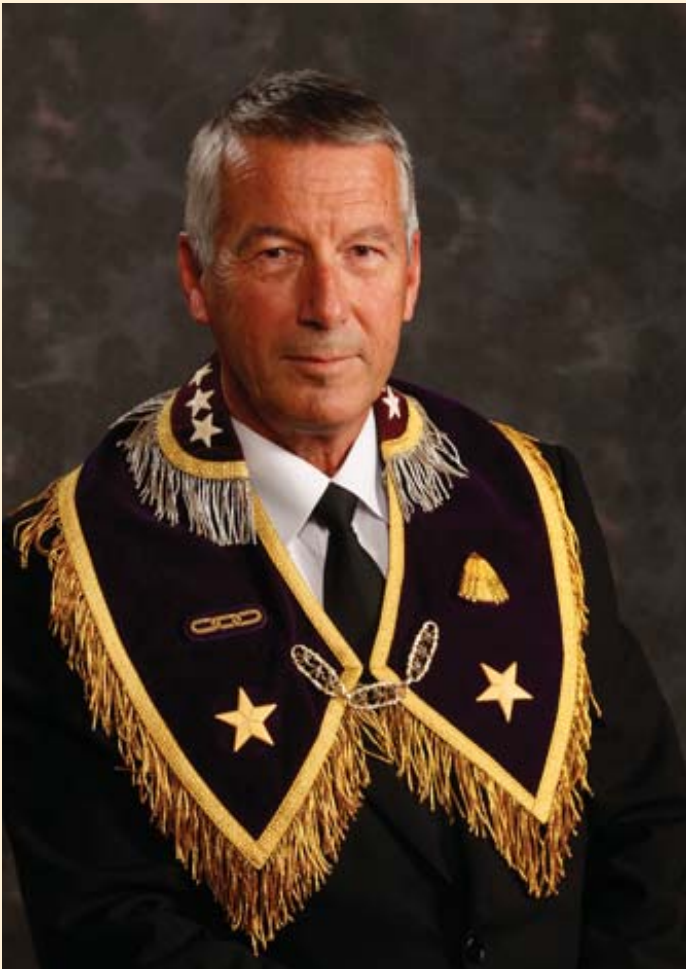
*Se – skogsjøen ligger og skinner rødt
av sunkne solefalls – riker.
Og blankt som en ting av gammelt sølv
er skriket som lommen skriker.*

*Og heggen ved grinda brenner så stilt
av nykveikte blomsterkvaster.
Nå skjelver de kvitt i et pust av vind
- det er som om noe haster.*

*Å, flytt deg nærmere inn til meg
her på kjøkkentrammen.
Den er så svinnende kort den stund
vi mennesker er sammen.*

Han Børli

Vår Distrikts Store Sire har ordet:

Kjære brødre!

Det nærmer seg sommer og et logesemester er snart over, og vi går inn i feriemodus. Fra mitt ståsted som medlem i Petrus Beyer har jeg opplevd alle møter i vår loge som gode og med et godt innhold.

Det er klart at som DSS ligger det i sin natur at jeg følger spesielt godt med på alt som skjer, og at både det formelle og det rituelle gjøres tilnærmet riktig.

Dette er viktig, da en av våre bærebjelker er at alt skjer i hht boka.

Det er viktig at alle embedsmenn utfører sine embeder ihht lover og forskrifter.

Vår Ordens historie er nok alt for ofte et forsømt tema, og her er det nok en del mangelfull kunnskap i alle loger. Det oppfordres derfor at brødrene leser om dette.

Jeg har nå hatt gleden av å være Distrikts Stor Sire i vårt distrikt i snart 4 år. Det er utrolig hvor fort denne tiden har gått. Jeg har opplevd dette embedet som en stor tillitserklæring. Samarbeidet med alle loger og leir i vårt distrikt har bare vært en glede, og samarbeidet med Stor Sire og Storlogen har vært både lærerikt og utrolig hyggelig.

Det er utrolig hvor mange trivelig mennesker jeg har hatt gleden av å bli kjent med, så det er noe av det beste med dette embedet.

Det har også vært veldig hyggelig med mange gode tilbakemeldinger fra brødre i alle loger.

En spesiell takk til brødre i loge nr 99 Petrus Beyer for gode tilbakemeldinger, og god støtte i disse 4 årene.

Nå er det da slik at embedsperioden er på 4 år, og at det dermed nå går mot slutten.

Det er selvsagt mulighet for å ta gjenvalg, og det er jeg blitt oppfordret til av veldig mange.

Etter noe tid i tenkeboksen har jeg imidlertid kommet til at det ikke er aktuelt å gå på en ny periode.

Jeg har da hatt embeder i vår Orden i over 18 år, og det er vel godkjent.

Det vil derfor bli installasjon av ny DSS på første leirmøte til høsten.

Arbeidet med å finne en ny DSS er i gang, og dette blir annonsert når bror Stor Sire har utnevnt en ny. Antagelig før sommerferien.

Jeg vil selvsagt være til disposisjon for loge nr 99 Petrus Beyer, og vår Orden, med andre oppgaver når det skulle være aktuelt.

Jeg vil ønske alle brødre med sine familier en riktig god sommer!

*Med broderlig hilsen i V. K og S
Johnny Lund
Distrikts Stor Sire*

FRA FILMEN OM FORREST GUMP FÅR VI ET MEKTIG LÆRESTYKKE OMKRING FØLGENDE SANNHET:

Uansett hvor velutdannet, evnerik, velstående og sosialt vellykket du tror du er; hvordan du behandler andre mennesker er det som virkelig teller.

Bror Overmester har ordet!

Kjære brødre!

Sommeren nærmer seg og med det avslutning av logeåret 2017/2018. Takk til alle brødre som har møtt opp til logens møter dette året og gjort våre etiske og moralske tankesett levende. Det tradisjonelle arrangementet med sommertur for brødre m/respektive vil være en minnerik opplevelse som avslutning som i tidligere år.

Jeg vil også rette en takk til de øvrige medlemmene i Embedskollegiet for den innsatsen som er gjort gjennom mange timers arbeid. Betydningen av et godt og velfungerende embedskollegium er kommet for meg i sterkere grad og tilbakemeldingen fra brødre er positiv.

Dette året har vært svært lærerikt og lærekurven har vært bratt. Det håper jeg den fortsetter å være. Det er godt å kjenne på de mulighetene og utfordringene logen vår gir.

Jeg oppfordrer hver og en som blir spurt om å fylle en rolle

i en av våre spill, valgte som utnevnte nemnder eller øvrig logearbeid om å si JA. Det er gjennom logens arbeid vi virkelig lærer om Ordenen og dens virke. Ikke minst lærer vi mye om oss selv. Involver deg i arbeid. Vi kan ikke forvente å sitte passive hele tiden. Prøv å gi noe mer enn det du forventer å få tilbake – da vil logelivet muligens gi deg mer. Mest av alt må vi alle ta med oss det gode logearbeidet ut i samfunnet og stå fram som gode Odd Fellows.

I tiden fremover har jeg et sterkt ønske om at alle vil være opptatt av å se etter potensielt nye brødre. Det er det noe av logens formål handler om. Uten nye brødre vil vi i logen ikke kunne utvikle oss. Det kan hende du ikke ønsker å være fadder. Kanskje har du ikke tid til fadderrollen eller av andre årsaker synes det kan være utfordrende. La ikke det være hinder for å rekruttere aktuelle kandidater. Logen skaffer en fadder. Ta kontakt med meg eller andre i Embedskollegiet.

Da gjenstår å ønske hver og en av dere med familier en riktig god sommer.

Ser fram til høstens oppstart med gode møter i vår flotte loge nr. 99 Petrus Beyer.

*Med vennlig hilsen
i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
OM Jan Erik Karlsen*

DEN DU MATER ...

*« En indianer satt og snakket med sitt barnebarn. Han sa:
I alle mennesker bor det to ulver som sloss. Den ene er ond.
Den ulven er fylt av sinne, frykt, misunnelse, sjalusi, grådighet,
arroganse, selvmedlidenhet, løgn, hovering, overlegenhet og
egosentrisitet. Den andre ulven er god. Den er fylt av vennskap,
kjærlighet, sannhet, håp, ro, ydmykhet, velvilje, empati, glede, fred
og tillit.*

Så spurte barnebarnet : Hvilken ulv vinner ?

Da svarte indianeren: Den du mater».

50-års jubileum for bror Eks Storrepresentant Ingvar Berge og Eks Sturvakt Alf Juul

Fra venstre Alf Juul, Ingvar Berge og OM Jan Erik Karlsen

PB-Posten ble møtt med kaffe og kaker på hjemmebesøk hos 50-års veteran Eks.OM Ingvar Berge, fødselsår 1932. Kona Kari varter også opp med supplerende opplysninger: 31. mars 1968 er 50 år siden bror Normann Eriksen stilte som fadder ved opptaket til loge nr. 37 Voluntas. Ingvar var blitt overtalt av bror Gjørvad til å være med i Odd Fellow Ordenen. Dette ble starten på et livslangt medlemskap. Under vegs har Ingvar fått med seg 29 nye medlemmer. Nåværende bror OM Jan Erik Karlsen er en av mange Ingvar er fadder til.

Vår jubilar kan også se tilbake på starten av vår egen loge nr. 99 Petrus Beyer som han var med på institueringen av. Med sin høye alder i dag er det blitt mindre aktivitet på logefronten. Mange setter stor pris på å se vår 50-års veteran tilbake i salen under høytidelig overrekkelse.

Det er et åpent hjem besøket er kommet til på Gartnerløkka. Her i denne leiligheten utenom huset i Marmorveien og på Tongjordet har de levd i 22 år, Ingvar fra Lillehammer og Kari fra Vågå, lege-sønn i New Zealand og datter i kulturdepartementet i Oslo. Noen ganger får de besøk av

barnebarn, 4 i alt, og begge mener de har mye å være takknemlig for når de ser på årene bakover..

Ingvar synes dagene går fort. En dag i uka blir det tur med noe høyere tempo enn vanlig med organisert følge. Ellers følger Kari med på en daglig runde.

Gubbemøtene på onsdager blir nevnt. Kari forteller at det beste for Ingvar er at hun leser høyt fra bok eller andre ting, siden det å lese går tungt. Dagen etter husker Ingvar godt hva som ble lest. Ellers etterlyser Kari mer innsats av sin mann på kjøkkenet, noe Ingvar blunker raskt til meg som svar. Dette er et sted han sjeldent beveger seg innom.

At kona Kari er medlem av Odd Fellow Ordenens loge nr. 128 Sarah gjør følelsen av å ha kommet til et ekte «Odd Fellow» hjem sterk. Kari nevner så vidt at hun var med på å instituere sin egen loge 11.11.2011 utgått av loge nr. 35 Arnica som moderloge..

Stor takk til hyggelig vertskap denne dagen og lykke til med 50-års Veteran Juvel bror Eks OM Ingvar Berge. I neste utgave vil vi søke å få til et tilsvarende besøk hos bror Stor Vakt Alf Juul.

Redaktør

50-års Veteranjuvel til to brødre av loge nr. 99 Petrus Beyer med høytidelig overrekkelse av DSS med Storembedsmenn i Ordenshuset på Gjøvik

Bakerst fra venstre: bror Storrepresentant fungerende Stor Marshall Tore Engen, bror fungerende OM Jan Erik Karlsen, bror EksOM fungerende Stor UM Roger Grindstrand.

Foran fra venstre: 50-års jubilar bror Eks Stor Vakt Alf Juul, bror fungerende Distrikts Stor Sire Johnny Lund og 50-års jubilar bror Eks Storrepresentant Ingvar Berge.

Under høytidelig seremoni ble 50-års veteranjuvel overrakt bror Eks. Storvakt Alf Juul og bror Eks Storrepresentant Ingvar Berge i salen og bror Distrikts Stor Sire Johnny Lund med sine fungerende Storembedsmenn Roger Grindstrand og Tore Engen tilstede og utførte det hele sammen med bror Kapellan Jon Hegge og bror fungerende Eks.OM Svein Frislie.

På ettermøtet ble det servert solid karbonaderrett og det ble holdt taler av Distrikts Stor Sire Johnny Lund, bror OM Jan Erik Karlsen, Eks DSS Odd Gulbrandsen fra loge nr. 37 Voluntas og bror Jan Erik Vold. Begge jubilarer holdt også taler og takket for den oppmerksomheten de gjennom

kvelden var blitt tildelt. Bror Arne Aafoss knyttet også gode minner til jubilarer i sin takk-for-maten tale. I etterkant av talene og blomsteroverrekkelsene ble det servert kaffe og juveldekorert marsipankake i salongen. Vårt eminente Odd Fellow Kor Gjøvik fremførte 4 ulike sanger som alle ble introdusert av dirigent Nils Erik Lister.

Møtet ble rik på opplevelse, mange fine inntrykk og en styrket tro på vår flotte loge i Gjøvik.

Håkon Rønnevig

Odd Fellow Koret, Gjøvik

Vi tar fram et velvalgt dikt av Haldis Moren Vesaas som vi mener passer godt til våre jubilarer. De kan se tilbake på et langt livsløp som aktive brødre i Ordenen.

*Fattig var du om aldri i livet du kjenne fekk
at mellom deg og dei andre levande straumar gjekk
av tillit og varme som styrkte kvart band som til livet deg batt,
og lar deg få kjenne, når alt blir gjort opp,
at meir enn du gav, fekk du att.*

*Dette: Å vere i livet, open for alt ikring,
bunden med sterke røter til menneske og til ting,
gi både hjarte og hender i omsorg som aldri svik,
var det som gav meining til ferda di
og let deg få kjenne deg rik.*

*Og den som er rik vil ha seg eit hus som er såleis bygt
at alle som høyrer til huset kjenner det godt og trygt,
og såleis at framande gjerne kjem innom dørene der
og aukar den rikdom som fins der før
med alt det dei sjølve er.*

*Fattig var du som aldri i livet du kjenne fekk
at mellom deg og dei andre levande straumar gjekk
av tillit og varme som styrkte kvart band som til livet deg batt,
og lar deg få kjenne, når alt blir gjort opp
at meir enn du gav, fekk du att.*

Haldis Moren Vesaas

Onsdagsgjengen på Ordenshuset – kl. 11.00 hver onsdag

Det startet egentlig som en dugnadsgjeng som brettet opp skjorteermene for å yte innsats under byggingen av Odd Fellow Gården i Gjøvik. De som møtte opp gjorde det for å fylle tiden med noe meningsfylt eller ville være med på den

krevene oppgaven å bygge nytt ordenshus. Bonusen var å jobbe sammen i felleskap og se resultatet av samarbeidet. Eierskapet til det som skulle romme Odd Fellow Ordenens nye lokaler fikk etter hvert tilårskomme bein å gå på.

Dugnader tar alltid slutt en dag, men dugnadsgjengen ville ikke gi slipp på det gode felleskap og samholdet som ble opprettet under byggingen av huset.. Dette ble starten på «gubbemøtene» eller det som siden har vært en sammenkomst av mange gode brødre opp gjennom åra i OF-logene på Gjøvik. Onsdager kl. 11.00 er det duket for julekake og kaffe, noe som går på rundgang å ordne blant en gjeng pensjonerte logebrødre.

Den ene etter den andre fyller lokalet i kjelleren og benker seg sammen rundt langbordet. Hvis noen av de fremmøtte tviler på om de er velkomne, forsvinner tvilen fort mellom kaffekanner og kakefat. Når alle tilsynelatende er tilstede, blir det kremtet høyt og slått på kaffekoppen med teskje i enden av bordet. En av brødrene som har ansvar for mat og pådekning denne dagen reiser seg for å komme med noen velkomstord, enten i form av en kort hilsen eller en god historie som får lattermusklene i rette modus.

I samme åndedrag som latteren får utløp går fatene med julekaker med rosiner rundt – de smaker bedre enn ved juletider og i tillegg: G35 dekker smørsida. Samtalen går livlig rundt bordet. Her praktiseres det gode vennskaps grad uten videre formaliteter. Det er nesten som

i unge dager - like før noen oppfordrer til å kaste på stikka. Pengemynter kommer riktignok på bordet – men blir sirlig lagt ned i en ambulerende boks med liten sprekk i lokket. Her gjelder organisert samarbeid rundt den lille summen som vokser på veg rundt langbordet – alt det som skal til for å holde liv i kaffetørste brødre på sosialt treff.

Tiden går så altfor fort når en har det hyggelig i lag med like-sinnede. Plutselig tar en av brødrene til ordet foran forsamlingen på rundt 20 – «Nå skal vi ha litt gymnastikk». Det er to faste treningsgeneraler, Asbjørn Holand og Øyvind Schnell som tar seg av de fysiske øvelser annen hver gang, til piano akkompagnement av Eirik Asplin. Øvelsene bli annonsert i tur og orden det neste kvarteret og får pusten til å gå raskere. Til taktfaste marsjer og svingende rytmer er det flott å se at det er så mye tæl og bevegelse i vennegjengen. Legg til at de fleste av dem synger med på mange av øvelsene.

Det snakkes ikke om rekruttering til onsdagsmøtene. Vil du være med så stikk innom. Husk å legg 4 tiere på bordet, så dukker opp både kaffe og noe og bite i.

Den gode samtalen må du sørge for sjøl – aldri noe problem.

Håkon Rønnevig, redaktør

Ingen legger merke til dine

TÅRER

Ingen legger merke til dine

SORGER

Ingen legger merke til dine

SMERTER

Men alle legger merke til dine

FEIL

Sirius Øst i tjeneste ved Sykehuset Innlandet Gjøvik

Her forbereder pasientvertene Ragna Ulvund og Birgitte Futsæther servering

Vi beveger oss inn en stor glassdør, gjennom en hall og med ett står vi inne i oppholdsrommet for pasienter som venter på behandling ved stråleterapiavdelingen ved Gjøvik sykehus. Her blir det gitt strålebehandling til kreftpasienter for ulike kreftdiagnoser. Videre gir de her behandling for å forebygge evt. tilbakefall eller lindre plagsomme symptomer som følge av kreftsykdom. Avdelingen var en «satellitavdeling» under Radiumhos-

Arne kan ikke få fullrost tiltaket. Her sitter han med en kaffe og vaffel etter en stråleøkt.

pitalet, men er nå overført Sykehuset Innlandet og dekker Oppland og Hedmark fylker.

Da avdelingen åpnet i 2002 tok Rebekka-logen i Odd Fellow Ordenen på Gjøvik initiativ til samarbeid om det som i dag heter Sirius Øst. Det består av hele 18 ordensenheter fra begge fylkene som alle bidrar til å dekke foretaket økonomisk. Ordensmedlemmer stiller opp etter turnus hver dag og tilbyr servering av vafler, smørbrød og kaffe til pasienter som er innom avdelingen.

Det er også åpnet for bruk av pasientverter utenfor Odd Fellow Ordenen. Når vi tar turen innom hilser vi på dagens to verter, nemlig Ragna Ulvund og Birgitte Futsæther fra losje Etain i Birgitta Ordenen. De står på et lite kjøkken utenfor venteavdelingen. Begge er i full gang med å steke vafler, koke kaffe og lage smørbrød til de som skal inn til behandling eller er på vei ut.

På forespørsel får vi ta noen bilder blant 10-12 pasienter som sitter på venterommet. Ikke alle er like interessert og vi kommer raskt i prat med en gruppe pasienter ved et bord. På spørsmål fra disse forklarer vi hva innslaget med bilder skal brukes til og hva Odd Fellow Ordenen gjør gjennom Sirius Øst. Hver pasientbehandling tar rundt 10 – 30 minutter. Selve strålingen er gjort på et par minutter. Noen pasienter samkjører «langveis» fra Kongsvinger i taxi.

En hyggelig kar som kaller seg Arne fra Toten tar seg en kaffe og brødskive etter en økt. Han forteller hvor fantastisk fint det er med denne serveringen. Det er ikke første gangen han er innom. Han forteller at med denne tjenesten er det lett å komme i kontakt med andre for en hyggelig prat over en kaffekopp. I motsetning til akuttmottaket ved sykehuset er det ikke så dramatisk å være pasient på stråleterapiavdelingen. Han sjøl føler seg ikke direkte syk før en stund etter behandlingen.

Arne forteller at flere medpasienter som er innom vil betale for maten. Da forklarer vi at tjenesten er gratis takket være det økonomisk bidraget fra Ordensene, noen gaver samt bidrag fra taxisentralene i Oppland og Hedmark. Før vi får forklart noe mer står en taxisjåfør klar til å hente vår mann. Vi ønsker Arne lykke til videre. Og stolen han satt på blir snart fylt med en ny pasient – hendene opptatt med en kopp kaffe og en asjett med nystekte vafler.

Det er liten tvil om at våre Rebekkasøstre hadde omsorg i tankene da de for 16 år siden tok initiativet til å danne Sirius Øst. Det vitner vår prat med pasienter om.

Håkon Rønnevig

Om kjedeledet: Den edle kjærlighets grad

Hva er Kjærlighet ? Bare et ord, vil du si. «Hvordan staver man kjærlighet? spurte Nasse Nøff. Man staver ikke kjærlighet, man føler den, svarte Ole Brumm».

Begrepet kjærlighet har naturlig nok vært et yndet tema i litteratur og filosofi siden den greske antikken. Begrepet er spesielt knyttet til Platon og hans åndslære. Tankegangen hans har hatt stor virkning for synet på kjærlighet i kristendommen og europeisk litteratur, spesielt i middelalderen og romantikken.

Platon utvikler tanken om den ideelle kjærligheten, frigjort fra materielle bånd.

Gresk tankeverden og dermed latin deler kjærligheten i tre grunnleggende deler: mellom 1. Eros (med avledningens erotikk), 2. filia eller vennskap, og 3. agape; den oppofrende kjærlighet, å bli elsket uavhengig av ens handlinger som har mye å si for kristen tenkning.

De skandinaviske landene er unike fordi de skiller mellom kjærlighet på den ene siden og elskov på den andre. Kjærlighetsbegrepet er tradisjonelt ikke synonymt med elskovsbegrepet. Det favner videre enn det, altså mer i retning av vennskap og den oppofrende kjærlighet.

Kjærlighet er først og fremst en menneskelig følelse, vanligvis rettet mot et annet menneske, det er å være glad i noen. Utover den formeringsformen som gjelder mellom mann og kvinne, er begrepet knyttet til familiemedlemmer og venner som en følelse av nærhet. Mange har denne nære følelsen til dyr som familie-medlemmer og til ikke-menneskelige ting, f.eks. fedrelandskjærlighet, Gud eller til ens neste, til en by eller et hus. Ofte innebærer en slik kjærlighet en hengiven tro og bevissthet eller indre harmoni. I vår Orden bygger kjærlighetsbegrepet også på vennskap og sannhet. Vennskap, kjærlighet og sannhet som utgjør de tre kjedeled, symboliserer verdiene vi står for i vårt arbeid med utvikling av Ordenen, oss selv og det vi viser utover dette.

Nestekjærlighet er å ha omsorg for andre mennesker. Det går på å føle seg ansvarlig for ethvert medmenneskes velferd uten hensyn til religion, kjønn eller politisk standpunkt.

I et bygdesamfunn ikke langt fra nordsiden av Mjøsa opplevde jeg mange år tilbake det vi også tillegger kjærlighetsbegrepet, nemlig dugnadsånden. Det sentrale var å hjelpe hverandre i bygda. Om det ikke berodde på ren nestekjærlighet, så gjaldt noe av samme leveregel som vi finner i vår egen Orden. Slik ble det et felleskap rundt det å «bygge samfunnet» i ei lita bygd. De møttes ikke bare til dugnad,

men treftes til korøvelser og deltok i større korsamlinger utenfor bygda.

Det er langt til ei anna bygd jeg kjenner, der naboene på gardene kommuniserer med hverandre nær sagt gjennom rettsapparatet. Kanskje forskjellen belyser begrepet kjærlighet på en mer jordnær måte. Å bry seg om sine medmennesker, enten det gjelder naboer eller folk i egen bygd, familiemedlemmer eller de som kan tenkes å være i nærheten.

Vi har alle våre arenaer eller det stedet vi skal prøve å gjøre verden til et bedre sted å være for oss selv og andre - gjennom å gjøre noe for våre medmennesker. Vi har hørt det før: Tro, håp og kjærlighet og kjærlighet er størst - kanskje fordi den ikke setter oss selv høyst.

Eskimoenes første samfunnsplikt heter å hjelpe andre. Både i lykke og ulykke hviler det eskimoiske samfunnets tilværelse nettopp på det. Kårene livet leves under har lært eskimoen at om han er aldri så dyktig og klarer å hjelpe seg selv, så skifter naturens sider og hjelpen de gir hverandre blir en felles måte å overleve på. Det vi kaller for den gyldende leveregel er også grunnsetning i vår Ordens lære. Ordenes formål er å få det ene menneske til å nærme seg det annet, slik at man i sin neste kan se en virkelig bror eller søster.

Nestekjærlighet er med respekt og aktelse for menneskeverd å føle medansvar for andre - til grensen for livets ytterlighet ; besøke de syke , hjelpe de trengende, begrave de døde og oppdra de foreldreløse. Mange tror kanskje at vi kan være nestekjærlighet foruten i en velferdsstat som Norge med alders- og sykehjem for eldre, barnevern for oppvoksende slekt, sykehus for de syke og velferdsordninger som gjør det vanskelig å falle utenfor. Det er et åpent spørsmål om det samme kjærlighetsbegrepet hos oss ligger i den velferdspolitikken vi ser vårt samfunn er tuftet på. I den grad et samfunn ikke skal falle i grus vil jeg tro at vårt og eskimoenes samfunn på mange måter inneholder en jordnær og organisert form for nestekjærlighet blandet med dugnadsånd og politisk kamp.

I vår Orden vil vi med styrke kunne hevde at kjærlighet er en verdi sammen med vennskap og sannhet som til sammen skaper etiske retningslinjer for vår Orden. Det er vennskap, kjærlighet og sannhet som tilfører oss mening i en Odd Fellow loge og i felleskapet – sammenfattet i symbolene de tre kjedeled.

Håkon Rønnevig, redaktør

Mitt liv som ordensmann

Jeg referer til en 7-siders artikkel fra A-magasinet 25. mars 2018. Forfatteren av artikkelen befinner seg som invitert gjest i ulike Ordener. Det han skriver er rettet mot ikke-medlemmer nærmest som informasjon til nysgjerrige lesere.

Journalisten hadde plukket opp en reklamesnutt fra kino der følgende fremkom: « et inkluderende felleskap», «sannhet, renhet og troskap» og til slutt «vil du bli en av oss». Etter kinobesøket kontaktet han ulike Ordener, Den Norske Frimurerorden, Odd Fellow Orden, Den Norske Druideorden, Tempel Ridder Orden, Ordenen Riddere av det hvite kors osv. for å få invitasjon som interessert.

Over 50.000 nordmenn er medlemmer av en Orden, og samtlige Ordener sliter med forgubbing og en snittalder på mellom 60 og 70 år.

Stor Sire Morten Buan påpeker i artikkelen at mange frivillige organisasjoner opplever nedgang. Og så har samfunnet forandret seg. For 20 år siden var livslangt medlemskap vanlig. I dag slutter folk hvis de ikke finner noe de liker, sier han.

Som en oversikt trekker forfatteren fram følgende statistikk:

Den norske Frimurerorden:

antall medlemmer: 16.510 , snittalder: 63 år

Odd Fellow Ordenen:

antall medlemmer: 22.153, snittalder 65 år

Den Norske Druidorden:

antall medlemmer: 5.300, snittalder 65 år

Tempel Ridder Ordenen:

antall medlemmer: 974 mange mellom 80 – 100 år

I Canada og USA er det til sammen i underkant av 50.000 medlemmer i Odd Fellow Ordenen etter en dramatisk nedgang de siste årene. Den samme katastrofale tilbakegangen finner vi også i Tyskland og Sveits, mens vi finner en økning i Odd Fellow Ordenen i Finland og Island mens resten av norden har stagnasjon og en liten tilbakegang.

Hva gjør de ulike Ordener i Norge for å markedsføre seg med tanke på økning og fornying av medlemsmassen?

Tempelridderne benytter kinoreklame som en form for kampanje, mens Druidene står på stands på kjøpesentre og messer, Frimurerlogen annonserer på Facebook og diskuterer om det bør startes såkalt «blått frimureri», en variant for dem som tror på et høyere vesen, men ikke nødvendigvis er personlig kristen.

Som vi kjenner har Odd Fellow økt åpenheten gjennom venneaftener, der gjester får ta del i hele logemøtet og ettermøtet.

Mye tyder på at Odd Fellow Ordenen internasjonalt ikke har maktet å tilpasse seg dagens samfunn. Ordenen ønsker selvsagt å være en livskraftig organisasjon. Det krever at det i dag blir tatt de riktige grepene for å komme dit. Det snakkes om en fornying og modernisering for å tilpasse seg vår tid. Det er sterke signaler fra både USA og England om de faresignaler og behov for snarlige tiltak som Ordenen må foreta for å i det hele tatt ha noen fremtid.

Er det behov for å foreta en større analyse rundt vår organisasjons innhold og form? Hvem er morgendagens logebrødre og hvordan skal Ordenen fremstilles for å møte fremtidens rekrutteringsmasse? Det sosiale felleskap er noe av limet i logene, men brødre av den nye generasjon spør seg: hva kan logen gi meg ? Passer dette for meg? Det kan godt tenkes at Odd Fellow Ordenens leveregel: «den tjener seg selv best, den som tjener andre» passer dårlig med individualismens tankegang i dag.

Vi lever i et velferdssamfunn og et forbrukersamfunn med høy levestandard. Hva som gir oss kulturell rotfeste og preger våre sosiale oppfatninger er et åpent spørsmål. «Bruk og kast» hører til dagens orden. Det passer liksom ikke inn i det som betraktes som et tålmodig, nøysomt og reflekterende livsløp med personlig langsiktighet som mål. Den logebror som har levd noen år ser kanskje også tydeligere langsiktigheten i tanken bak verdiene i Odd Fellow Ordenen. Håpet er at nye yngre medlemmer skal kunne vokse seg gradvis inn i dette.

For oss som har vært med i logen noen år vet at det pedagogiske bakteppet i et felleskap som vårt gjør seg bemerket gjennom aktiviteter i og utenfor logesalen. Det virker noe avsporende at en journalist i A-Magasinet trekker fram opptaksbetingelsene i sin presentasjon av vår Ordensloge krydret med informasjon som «konjakk til kaffen og rødvin i salongen, troen på et høyere vesen og at en skal greie å sitte med hendene foldet under møtet i salen».

Konklusjon min er følgende:

Presentasjon av Ordenen gjennom en journalist i tabloid presse bør kunne erstattes av en mer nyansert fremstilling som vekker nysgjerrighet og skaper mer interesse fremfor rene motforestillinger og konspirasjonsteorier. Ordenens loger gir både læring og vekst rundt egen etikk og samfunnsetikk langt utover det den tabloide pressen kan gi.

Kanskje følgende definisjon går an å bruke : læring er en relativt varig endring av adferd og holdning. Læring skjer i logesalen innenfor velkjente pedagogiske prinsipper, omkring våre verdier og symbolisert i de tre kjede ledd, gjennom ritualer og sosialt felleskap på ettermøtene - jevnt fordelt over kalenderen. En berikelse som bør bringes til «torvs» for nye medlemmer.

Håkon Rønnevig, redaktør

PB-Posten i samtale med Eks Overmester Arne Aafoss

Til vår glede får vi anledning til å bli kjent med en av våre eldste brødre, Eks OM Arne Aafoss som ble tatt opp i logen i 1984. Vårt første spørsmål dreier seg om fødested og oppvekst, etter hvert utdanning og videre ferd før familien Aafoss lander på Gjøvik i 1968 med 4 medlemmer og siden 5, mor, far, to gutter og ei jente.

Aafoss er navnet på ei grend utenfor Skien i Telemark. Vår bror var odelsgutt til slektsgård, men eventyrlysten tok overhånd etter realskolen ved Skien offentlige gymnas. Det ble først teknisk befalsutdanning ved Fredriksvern i Stavern og der etter utdanning på NIKE rakettvåpenssystemet i Readstone, Alabama og Fort Bliss i staten Texas i USA. Forsvaret ga ham 5 spennende og lærerike år.

Arne Aafoss ville ta høyere utdanning og tok eksamen artium som privatist. Der etter ble det studier ved elektrolinja ved NTNU i Trondheim med spesialisering innen teknisk kybernetikk. Så fulgte jobb som stipendiat ved Forsvarets Forskningsinstitutt i Oslo-området.

Det var flere grunner at de som familie flyttet ut av Oslo-området og slo seg ned i Gjøvik. En trivelig og rolig by med mulighet for friluftsliv i flotte fjelltrakter var ett av argumentene. Med røttene i Telemark og Trondheim og en hjemlengsel som fort meldte seg ble Gjøvik en by med omtrent like lang avstand til begge stedene. Som foreldre så de begge at vilkårene for oppvekst på Gjøvik var gode

for sine 3 barn. I forkant dukket det opp en mulighet for jobb på nyetablerte Gjøvik Tekniske skole. Oppbyggingen av utdanningstilbudene ga lektor Aafoss stor frihet både faglig og pedagogisk. Han fikk bruk for sine fagkunnskaper innen elektro og realfag, mens hovedfaget var teknisk kybernetikk /automatisering. Det krevde stor innsats både teoretisk og praktisk og bygge opp et laboratorium. Skolen vokste i medvind og fikk et godt renomme på landsbasis. Intervjupersonen hadde gitt seg selv 5 år på dette arbeidsstedet med gode kolleger og nok utfordringer. Det skulle vise seg å bli langt flere år.

På spørsmål hvilke interesser vårt intervjuobjekt har hatt disse åra er svaret mange; friluftsliv, jakt, antikviteter, filosofi, historie, musikk, teater og visesang. Ukulele er et instrument som vår bror trakterer. «Sundheim», et småbruk i Redalen har i mange år vært et naturlig samlingssted for familie og venner. Det er liten tvil om at snekring og lafting har blitt utført i kyndig «telemarksstil» både i hus og hytte Om ikke det er nok er det kjent at vår bror trives med å fremføre poesi og prosa av kjente diktere som Aasmund Olavsson Vinje, Evert Taube og Jacob Sande m.fl. Det må sies at han utmerker seg med glimrende fremføring av «logens eldste», noe som er særskilt motiverende for vårt miljø.

Det var en resurssterk kollega brødrene Kjell Bertelsen og Kjetil Barstad (skrev Petrus Beyer sangen) i sin tid

prøvde å få med i Odd Fellow Ordenen. Det hektiske livet med jobb og stor familie var gått inn i en roligere epoke. Arne Aafoss kunne la seg innvie i 1984 i loge nr. 99 Petrus Beyer. Han forteller at det var en opplevelse. Det var spennende med formidlingen av grunnverdiene VKS gjennom ritualer og spill. Ettermøtene med den sosiale delen inneholdt mye godt humør, musikk, poesi og spesielt de kulturelle kveldene med Eirik Asplin i spissen.

Etter noen år begynte Alvoret med CM og fortsatte til OM og Storrepresentant i logen. Hver oppgave var krevende på forskjellige måter og ga innsikt og erfaring i Odd Fellow Ordenen.

Så fulgte opptak i leiren Østerlen med nye opplevelser i møte med logebrødre fra hele 7 loger på leirmøtene. Her ble det nye verv som YP, 1 HM og HP og deltakelse i fortsatt utvikling av Ordenens mål og innhold.

Til slutt retter vi spørsmål rundt logens fremtidige perspektiv og utfordringer.

Vår bror mener følgende: Skal logemøtene bli vellykket og ha verdi for nåværende og fremtidige brødre må det planlegges godt og ikke minst øves på gradspill. Gjennomføringen må være godt forberedt og embedsmenn må gjøre sine plikter og aktørene sitt beste. Med entusiastiske med-

spillere går det som regel bra. På ettermøtene er det godt å være bror av Odd Fellow Ordenen og i felleskapet rundt brodermåltidene.

Utmeldelser og rekruttering relaterer seg i stor grad til det miljøet vi skaper som skal sørge for at logen fungerer som et sosialt treffsted og som brødre trives og føler seg hjemme i. Basis må være både humor og alvor og gjerne kulturelle innslag med foredrag, musikk og underholdning på ettermøtene. Vi skal holde budordene og Ordenens grunnverdier høgt og praktisere disse, ref. talen til «Samfunnets Eldste» i Innvielsessermonien. En Odd Fellow bror har som utfordring å utvikle seg til et bedre menneske. I det ligger det også å vise toleranse og imøtekommenhet for andre kulturer og livsoppfatninger. Vi må bli mer synlig og godtatt i samfunnet og kjent for å praktisere våre grunnverdier.

PB-Posten takker for intervjuet med vår Eks OM som gjennom sitt broderskap, sine verv og ulike embeder og innsats gjennom 34 år har tilført vårt logemiljø mye av stor betydning. I det som kan karakteriseres som et livslangt medlemskap håper vi det gjenstår mange år. Vi ønsker lykke til både i og utenfor logen.

Håkon Rønnevig, redaktør

Det er synd man ikke kan bytte problemer med hverandre,
for de fleste vet jo hvordan man lett løser andre sine problemer

Det er greit å ta sorgene på forskudd
ellers er det ikke sikkert du får noe glede av dem

PB-Posten i samtale med bror Inspektør Geir Bakkeli

Bror Geir Bakkeli, Inspektør, er intervjuobjektet PB-Posten har gleden av å bli kjent med denne gang. 14. april rundet vår gode bror 65 år – et langt liv som startet på Lena i Østre Toten kommune. Geir forteller at far var snekker og mor hjelpepleier. Det ble folkeskole, framhaldsskole og realskole og etter hvert befalsskole i Ingeniørvåpenet og to år ved Bygg/anleggsdrift ved Fagskolen Innlandet, Gjøvik. Geir avsluttet sin militære karriere med et år som befal ved H.M.Kongens Garde.

Fra 1975 og til denne dag har arbeidslivet bestått av jobber innen bygg/anlegg, industri og ikke minst transport. Som AFP-pensjonist fra 2015 er han freelancer i transportbransjen.

For Geir er det viktig å holde kontakten med sin familie på 4 voksne barn og 5 barnebarn. Som så mange andre på skilsmissestatistikken er Geir av dem som har etablert et nytt liv med samboer. Han bor i Tordenskjoldsgate på Gjøvik og ble tatt opp i vår Orden i 2015.

Geir viser gjennom samtalen at han er samfunnsinteressert innenfor politikk. Overfor våre nye landsmenn stiller han seg til rådighet, med øvelseskjøring og som natteravn – til beste for et trygt Gjøvik.

Geir har tydeligvis vært en aktiv kar både på ski og sykkel. Han har figurert på diverse Birken-øvelser og styrkeprøver, men finner i dag det vanskelig å hente fram samme motivasjon som i tidligere år og få logistikken til å gå opp.. Likevel prøver han å holde kroppen litt i form, noe som er viktig bl.a. for et oppegående logeliv fremover.

På spørsmål om hvordan Geir ser på sin rolle som Inspektør svarer han at han synes å ha kommet greit i gang selv om det er ting som kan forbedres. Denne rollen mener han ligger innenfor det som passer ham. Da han startet opp som logebror følte han seg mange ganger utilpasset. Overgangen til et fremmed miljø og en helt ukjent kultur med møter i logesalen ble stor. Med tiden mener Geir at det som var uvant og noe vanskelig å takle i dag oppleves mye bedre. Det tar tid å bli varm i trøya som ny logebror og det er opp til hver enkelt hvordan en ønsker å møte utfordringer. Noen blir en kort stund og forsvinner fra møtene etter en tid, mens andre gir seg selv sjanse til å bli en del av felleskapet. Jeg føler meg i dag som en logebror, men utfordringene mine ligger i å engasjere meg i den sosiale biten av logelivet.

Har Odd Fellow Ordenen og logen vår en fremtid?

Geir svarer at Ordenen ivaretar verdier og tradisjoner som er allmenn gyldige. Ordenen har utfordring i møtet med et samfunn som utvikler seg i motsatt retning. Egoismen og krav om selvrealisering er for mye i fokus. Siden fremtiden er basert på fornying av medlemsmassen og rekruttering

må logen «åpne seg» og tilpasse seg krav som hører vår tid til.

Har du noen ønsker for deg selv og dine logebrødre ?
For min egen del har jeg selvsagt et ønske om å beholde helsa. Geir nevner begrepet «bucketlist» ; en liste over mål en ønsker å oppnå, drømmer som skal oppfylles og livserfaringer det gjelder å tilegne seg. For sin brødre er det vanskelig å trekke fram noe bortsett fra miljøet, felleskapet og det indre liv som er viktig for alle som er med.

Geir Bakkeli har en spesiell hilsen til en bransje og et yrke han har vært innom i løpet av noen år, nemlig transportbransjen og sjåføryrket. Han uttrykker stolthet når han ser tilbake på årene som lastebil- og buss sjåfør. Utøvelsen av yrket er belastet med underkjent status og stort ansvar, ikke bare for gods og passasjerer men også for de som befinner seg i en stadig voksende trafikk. I logistikksammenheng hviler mye av næringslivets virksomhet på at nettopp dette leddet fungerer etter tidsplan og kostnader. Ikke bare skal produksjon og materialflyt fungere i industri og varehandel. Like viktig er det at godset finner vei til neste destinasjon. Og hvem har ikke sett på klokka på bussholdeplasser – for å rekke fram til jobb eller hjem.

Med denne hilsen fra vår bror Geir Bakkeli takker PB-Posten for intervjuet og ønsker han mange fine år fremover - både på hjemmebane og i logen.

Håkon Rønnevig, red.

Reiseblogg fra USA: Texas, Colorado, Utah, Nevada og California

Fra Rocky Mountains

Vi snakker ikke om en dagligdags tur/retur til New York over en langweekend. Reisen med fly fra Gardermoen – flybytte i Amsterdam og landing i Houston i Texas med fly tilbake etter tre uker fra Los Angeles gir oss mange forestillinger og forventninger fra 2017. Historien om at fattigdom og sult fikk tusenvis av tidligere generasjon nordmenn inkludert egne slektninger til å ta farvel med Norge for godt er spennende nok. Det forjettede land tok i mot utvandrerne og skulle gi dem bedre levekår enn det armodens hjembygd kunne by. Det ble også færre rundt matfatet for de som ble igjen. Likevel – forberedelser våre forfedre gjorde til den store Amerika-reisen ble ikke gjort uten videre på «appen» De regnet aldri med å komme tilbake til moderlandet igjen. Selv slapp vi på avreisedagen å entre en seilskute over Atlanteren - trappa opp til KLM-flyet ble for oss det første steget til Amerika. En uke i åpent hav med ulik bølgehøyde, sykdom og vekslning mellom håp – angst og uvitenhet om hva som ventet, det gir et håpløst sammenlikningsgrunnlag med den turbulensen som kan oppstå i 12.000 meters høyde over 9 timer.

På det tidspunktet var ny president innsatt. Houston International Airport ser ut som en hvilken som helst lufthavn i verden, og bil som ble leid var mer enn stor nok til 4

personer med bagasje. Vi fant fram til hotellet hvor vi hadde 2 overnattinger. Vårt reisefølge hadde gode kontakter

Forts. neste side

Uncle Sam

Fra fjellformasjon i Utah

i Houston – noe som brakte oss i selskap med hyggelige folk ute på restaurant. Vi fikk også med oss et besøk på et romfartssenter litt utenfor Houston.

Etter hvert gikk ferden videre på motorveier i retning Austin og noen mil utenfor. Her hadde vi et opphold på 4 dager hjemme hos fjernere slektninger. Velstanden var ubeskrivelig og avskjeden tung når dagen kom for videre ferd mot Austin Int. Airport. Dvs. vi overnattet på et hotell i nærheten siden flyavgangen neste morgen var svært tidlig.

Denver Int. Airport i Colorado ble neste ankomstmål der vi fortsatte ferden på motorveier hele resten av dagen. Under vegs ble det stans i ski metropoler kjent fra verdens cuper i alpint og selvsagt innom bensinstasjoner.

Det var derfor godt å ankomme til den vesle byen Mohab langt ute på slettelandet og til vårt lille hotell «Sunflower» som lå innimellom villaeiendommer og hagegjerder. Her skulle vi være i hele tre dager – også med tanke på å oppleve det særegne fjell landskapet rundt.

Dessverre ble en i vårt reisefølge i hui og hast lagt inn på det stedlige sykehus. Det ble et imponerende kjennskap med amerikansk helsevesen – helt fra videokommunikasjon mellom spesialister på det amerikanske kontinent til innsyn i garantier om oppgjør med hjemlige forsikrings-selskap .

Etter dagene i Mohab var vi på veiene igjen i retning Las Vegas. Her lå vi på et hotell med 37 etasjer. Vi befant oss i 17. etg. og synes verden nedenfor var begynt å bli liten. Vi hadde bestilt billetter til konserten med Celine Dion en av de tre kveldene vi bodde der – en gigantisk affære. Las Vegas ligger langt ute i ørkenen. Inntrykkene fra byen er mange. Hvis en kan sammenfatte alle inntrykk vil jeg lande på følgende: « ørkenrottenes nest siste stoppested»

Den siste uka oppholdte vi oss utenfor Los Angeles, på et sted som heter New Port Beach. Vi fikk med oss guidet tur til Hollywood og innspillingsstudioene for en del kjente filmer og TV-programmer. Vi kjørte gjennom områdene Beverly Hills med gigantiske villaer som tilhørte kjente skuespillere og artister. I nærheten langs havet lå klynger med sommerboliger og restauranter innimellom. Vi fikk også luftet oss ute på en enorm sandstrand der havet og været bestemte hvor tilgjengelig oppholdet skulle være.

Tilbake sitter vi med et inntrykk av at våre forfedre muligens hadde gjort et annet valg enn å bli innvandrere til datidens Amerika hvis de ikke visste hva det lovede land kunne innfri av forventninger. Nordmenn slo seg ned i stater som Wisconsin, Minnesota og Dakota nord inne på kontinentet og etterkommere i dag utgjør ca 5 mill. innbyggere. USA har 325 mill. innbyggere hvorav 25 mill. i Texas og 38 mill. i California, mens Utah, Colorado og

Nevada til sammen 10 mill. innbyggere. Gjennom store deler av statene Colorado, Utah, Nevada er inntrykket at det er store avstander, nokså goldt og ikke særlig folkerikt. Motorveiene med 4 – 5 kjørefelt i hver retning og med stor trafikk som på alle motorveier består av mest transportetapper og mindre grad opplevelser for turister.

I dag bor vi nok i et Norge som på mange måter oppfyller forventningene til et forjettet land. I tillegg er det et vakert land med mangfoldig natur. Vi har velferdstjenester

amerikanere flest kan misunne. Jeg vet om to amerikanere som drar til Norge som klimaflyktninger hver sommer, fra 40 grader pluss i Texas til behagelig fuktig vestlandsklima.

Slik har verden blitt – nordmenn drar til sydlige breddegrader i hopetall mens tusenvis av asylanter står i kø for oppholdstillatelse på norsk grunn.

Og vi er glad for å kunne returnere fra USA til vårt kjære fedreland.

Håkon Rønnevig, redaktør

Vårt lille hotell i Mohab, Utah

Vi gratulerer følgende brødre sommer/høst 2018

Arne Kristoffersen	65 år	28. juni
Rune Skybak	65 år	28. juni
Arild Haugen	50 år	17. juli
Rolf Tørød Karlsen	85 år	19. juli
Rolf Erik Kristoffersen	50 år	21. august
Øivind Brendhagen	70 år	12. august
Jørn Børresen	55 år	13. september
Jo Lunde	65 år	22. september

DANEHOF

25. april 2009 institutioneredes vores broderloge, Erik Glipping, og i år afholdte vi Danehof på netop samme dato.

Danehof var middelalderens rigsforsamling i Danmark, altså en forløber for det moderne parlament, og på Danehof kunne rigets mest betydende mænd mødes og træffe store beslutninger, men også afklare stridigheder og tvister, da Danehoffet tilmed udgjorde rigets højeste domstol.

Uffe E. Rasmussen

Danehof blev pålagt kong Erik Glipping som håndfæstning, og han blev krævet at afholde Danehof årligt, sådan at herremænd, og andre betydningsfulde mænd, på denne måde havde bedre hånd i kongen og hans gøre og laden. Også kongen måtte tåle, at uretfærdigheder og tvister mod ham selv blev fremlagt.

En tidligere "konge" fik dette valgord: 'Folkets uvidenhed, min styrke'

Da broderloge 119, Erik Glipping blev institutioneret, syntes de brødre, der havde lagt det store arbejde i at etablere logen, at det ville være en god måde at skabe tradition i logen ved at indføre Danehof, men som en åben aktivitet og med et glimt i øjet, så man på den måde kunne lave lidt sjov med logen og dens embedsmænd – især deres fejl!

I vores loge er det naturligvis Overmester, der får rollen som Konge, og uretfærdigheder og andre problemer bliver fremført af herremænd, hird og kirkens gejstlige, som spilles af logebrødre. Danehof er ikke del af logemødet, men afholdes efter dette, og derfor kan alle logens brødre samt gæstende logebrødre og andre deltagere overvære dette skuespil. I år havde vi besøg fra broderloge 35, Concordia fra Slagelse, der også havde koner med, så hér blev Danehoffet overværet af mange.

I år blev uretfærdigheder og klager fremført og her er nogle eksempler – og jeg tror, de brødre godt kan genkende et logemøde i nogle af punkternes indhold:

- Kongen glemte tidligt i år et vigtigt punkt i Rigssalen, og siden udeblev Kongen fra traktementet i gildesalen. Han blev idømt straffen at forberede sig ordentligt og at deltage i traktementet, så ikke hans undersætter skulle sulte og tørste.
- Kongen havde tilladt, at han hirdmand på højre side tillod sig at bruge ritual for åbning af samlingen i stedet for at lukning, så nogle af Stormændene vågnede før samlingen var slut! Straffen blev, at Kongen må sikre sig, at alle bruger korrekt ritual.
- Kongen er ofte blevet set kigge på sit timeglas under samlinger især under kapellanens indlæg. Straffen blev her, at Kongen skal sætte sit timeglas til side.
- Kongen nægter konsekvent at indtage saltsild (red.: af helbredsmæssige årsager), og straffen blev nu at kongen må nøjes med groft brød.
- Kongen er flyttet til ny kongsgård uden Danehoffets godkendelse, og uden disse har besigtiget kongsgården eller blevet skænket rigelige drikke og serveret rigelig mad i den nye kongsgård. Kongen blev idømt at rette op på disse forhold snarest.
- Det er utilstedeligt, at kongen ikke har styr på Vicekongen, og at denne ved flere lejligheder har stillet bag Vicekongens beskyttelsespult, hvor han burde have stået foran den. Vicekongen blev idømt gabestok og ikke under 15 kindheste – hvis kongen nægter at give disse, må Kongen abdicere om et års tid.
- Kongen har beskyldt en rigsebedsmand for ikke at have omløb i hovedet, da han sagde, at rigsebedsmanden ikke havde "lys i lampen" (red.: i hans pult). Kongen blev indstillet til at tænke sig bedre om, før han taler.

Otto Bache: De sammensvorne rider fra Finderup

På denne måde har vi nydt at finde de fejltrin og misforståelser, der opstod i logens seneste år, og haft megen morskab efter Danehof, og nu vil vi mindes straf og synder med et smil og en sjov bemærkning.

Broderloge Erik Glipping ønsker alle brødre i Petrus Beyer en god sommer, vi glæder os til at få besøg af jer til september – mon der kommer indslag til næste års Danehof frem?

Indlægget er skrevet af br. Uffe Erstling Rasmussen